

жнитѣ, религиознитѣ хора въ свѣта, ние виждаме, че тѣ се каратъ по особенъ начинъ. Свѣтскиятъ човѣкъ е много по-деликатенъ, той пристига съ по-голѣма дипломация, а единъ религиозенъ човѣкъ пристигва къмъ тебе грубо, нахално казва: азъ трѣбва да ти кажа Истината! — и ти забива ножа. Всички религиозни хора твѣрдятъ, че тѣ знаятъ Истината, че Господъ имъ говори, че сѫ въ врѣзка съ небето. Като срешнешъ единъ православенъ, той казва: като нашата църква нѣма, и като мене човѣкъ нѣма. Като срешнешъ единъ евангелистъ, и той казва: като нашата църква нѣма и като мене човѣкъ нѣма. Туй не е упрѣкъ, но казвамъ, че единъ евангелистъ, единъ православенъ, това сѫ течения въ живота. Щомъ казвате че живѣете въ Бога, трѣбва да бѫдете ясновидци. Дойде при мене прѣди нѣколко дни единъ господинъ и ми каза: Извинете ме, Господине, азъ нѣма какво да ви се прѣпорѣчвамъ, зная, че вие имате вжтрѣшно зрѣние, искамъ да се поразговоря съ васъ, а пѣкъ вие ще сѫдите, какъвъ сѣмъ споредъ както ме схващате. Той не спори за нищо но ме попита: какъ трѣбва да се схваща споредъ васъ Истината и Правдата въ живота? Той говори съ мене върху редъ философски въпроси, поблагодари и си отиде.

Та казвамъ: тия религиозни хора, които мислятъ, че сѫ ясновидци въ това отношение постѣгватъ много лошо. Всѣки отъ васъ трѣбва да знае, какво е състоянието на човѣка, съ когото говори. Споредъ мене, да знаешъ недѣзитѣ на единъ човѣкъ, това не е никаква наука. Споредъ мене, великата наука седи въ това, да намѣришъ доброто въ всѣки човѣкъ и него да извикашъ. Да виждашъ